

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1102899102
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1102899102.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Roman Huszára a členov senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci navrhovateľa: W.. G. Ď., J. Y. Č.. XX, J., proti odporcovi: K. J.T., Š. K. J. L., N. Č.. X, J., zastúpený advokátskou kanceláriou BARRISTER LEGAL s.r.o., sídlo Zámocké schody 2/A, Bratislava, IČO: 46 225 234, o povinnosť zverejniť odpoveď počas volebnej kampane, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 15Ct/ 28/2002-190 zo dňa 9.októbra 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.
Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal aby súd uložil odporcovi povinnosť poskytnúť mu v dvojtýždenníku J. L. počas prebiehajúcej volebnej kampane priestor na zverejnenie odpovede alternatívne povinnosť zaplatiť mu sumu 2.000,-€ / zmena návrhu pripustená uznesením zo 07.11.2013 č.k. 15Ct/28/2002-165/. Zároveň prvostupňový súd uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania titulom právneho zastúpenia advokátskej kancelárii BARRISTER LEGAL s.r.o. sumu 195,99 € na účet vedený v Tatra banke, a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 30 ods. 9,15 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí, ustanoveniami § 5 ods. 2,3,4,5, § 9a ods. 1,2,3 zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch, keď dokazovaním, ktoré vo veci vykonal zistil, že na základe rozhodnutia Mestskej volebnej komisie hlavného mesta SR Bratislavy zo 17.10.2002 pod č.: 2002/217/MVK bol navrhovateľ zaregistrovaný ako kandidát pre voľby poslancov Mestského zastupiteľstva Hlavného mesta SR Bratislavy za volebný obvod č.3 - Ružinov. V dvojtýždenníku J. L. z 21.11.2002 str. 15 bolo v článku pod titulom O 80 poslaneckých kresiel má záujem až 481 kandidátov bol mimo iného uvedený text: "O dôveru voličov sa však uchádza aj doterajší poslanec G. Ď., ktorý robil mestskému zastupiteľstvu a Bratislave hanbu konfliktmi s políciou a taxikármi. Pre výtržnosti a podozrenie z útoku na verejného činiteľa bol dokonca zadržaný a podľa našich informácií stále čaká na rozhodnutie súdu. Predtým kandidoval za SDK, do SDKÚ ho však neprijali, a tak sa tentoraz snaží dostať do mestského parlamentu ako nezávislý." Z listu navrhovateľa z 26.11.2002 adresovaný Š. J. L., ktorý bol doručený dňa 26.11.2002 prvostupňový súd zistil, že týmto sa navrhovateľ domáhal podľa § 30 ods.9 zák.č. 346/1990 Zb. o uverejnenie odpovede na nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie, ktoré boli zverejnené dňa 21.11.2002, keď predmetný list obsahoval nasledovnú konkrétne sformulovanú odpoveď navrhovateľa. Z dvojtýždenníka J. L. X. XX.XX.XXXX prvostupňový súd ďalej zistil, že v článku pod titulom Robil poslanec G. Ď. hanbu bratislavskému mestskému zastupiteľstvu? bola odporcom uverejnená odpoveď navrhovateľa na nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie v tej časti, ktorá priamo súvisela s faktami uverejnenými v článku z 21.11.2002. Z rozhodnutia Mestskej volebnej komisie

hlavného mesta SR Bratislavy zo 17.10.2002 pod č.: 2002/217/MVK bolo zistené, že voľby poslancov Mestského zastupiteľstva hl.m. SR Bratislavy sa budú konať 6. a 7. decembra 2002, takže volebná kampaň skončila 4.12.2002 o 14,00 hod..

Prvostupňový súd ďalej uviedol, že vo veci rozhodol rozsudkom zo 06.12.2005 pod č.k. 15Ct/28/2002-57 tak, že návrh zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu a na základe odvolania navrhovateľa Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením z 30.10.2009 č.k. 3Co/180/2009-93 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, že návrh neobsahuje riadne vymedzenie uplatneného nároku, že uplatnený nárok alternatívny petit nepripúšťa a navyše je nejasný a nezrozumiteľný. V danom prípade, keďže právo domáhať sa ochrany vyplýva priamo zo zákona č. 346/1990 Zb. nejde o určovací petit podľa § 80 písm. c) O.s.p.. Prvostupňový súd poukázal nato, že po vrátení veci odvolacím súdom po doplnení dokazovania mal preukázané, že odporca uverejnil v dvojtýždenníku Bratislavské Noviny dňa 21.11.2002 na str. 15 článok pod titulom O 80 poslaneckých kresiel má záujem až 481 kandidátov bol mimo iného uvedený text: "O dôveru voličov sa však uchádza aj doterajší poslanec G. Ď., ktorý robil mestskému zastupiteľstvu a Bratislave hanbu konfliktmi s políciou a taxikármi. Pre výtržnosti a podozrenie z útoku na verejného činiteľa bol dokonca zadržaný a podľa našich informácií stále čaká na rozhodnutie súdu. Predtým kandidoval za D., K. D. ho však neprijali, a tak sa tentoraz snaží dostať do mestského parlamentu ako nezávislý." Navrhovateľ listom z 26.11.2002 požiadal Š.V. J. L. podľa § 30 ods.9 zák.č. 346/1990 Zb. o uverejnenie odpovede na nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie s konkrétne formulovanou odpoveďou. Odpoveď navrhovateľa odporca uverejnil ešte počas trvajúcej volebnej kampane dňa 03.12.2002 v rozsahu týkajúceho sa uverejneného článku. Medzi účastníkmi je sporné, že odporca neuverejnil celú navrhovateľovu odpoveď. Prvostupňový súd mal zato, že je potrebné sa držať konkrétnych informácií ktoré boli odporcom uverejnené:

„G. Ď., ktorý robil mestskému zastupiteľstvu a Bratislave hanbu konfliktmi s políciou a taxikármi, pre výtržnosti a podozrenie z útoku na verejného činiteľa bol dokonca zadržaný a stále čaká na rozhodnutie súdu,

kandidoval za D., K. D. ho neprijali a tak sa snaží dostať do mestského parlamentu ako nezávislý „ vo vzťahu k navrhovateľom požadovanej odpovede:

„Robil G. Ď.T. hanbu mestskému zastupiteľstvu ?

V súdnom konaní, v ktorom bol G. Ď. obvinený z útoku na verejného činiteľa, traja svedkovia, z toho dvaja taxikári a dokonca jeden z policajtov, potvrdili, že nepočuli z úst pána Ď. žiadne vulgárne slová. Policajt, ktorý vyšetroval dopravnú nehodu dokonca pred súdom potvrdil, že sa k nemu pán Ď. po celý čas správal slušne.

Súd oslobodil G. Ď. spod obvinenia z výtržníctva, nakoľko uznal, že taxikára napadol len preto, aby mu zabránil v pokračovaní poškodzovania jeho auta.

Otvorením kauzy budovy KDH dosiahol, že a.s. Maana urýchlene doplatila do mestského rozpočtu viac ako 7 mil. Sk.

Poukázaním na nedostatky pri uzatváraní nájomných zmlúv na Starú tržnicu a palác Motešických ako aj odvážnym odhaľovaním pozadia úločky mestských prostriedkov do skrachovanej SKB dosiahol, že primátor pri predkladaní materiálov do mestského zastupiteľstva musel vždy počítať s Ď. vecnou oponentúrou.

V roku 1998 odmietol podpísať očividne nevýhodnú zmluvu na výstavbu metra, ktorú nepodpísalo ani nové vedenie mesta a a.s. Metro Bratislava. Poďakovania za záchranu viac ako 10 mld. Sk sa avšak Ď. nedočkal.

V roku 1997 odmietol sa podpísať pod nevýhodnú zmluvu na rekonštrukciu spaľovne, v dôsledku ktorej platíme za odvoz odpadu dvojnásobne viac ako by sme mali. Po osobnom nátlaku I.na Č. na prerozdelenie " pozadia pre strany ", keďže Ď. nesplnil stranícku objednávku, sa Ď. E. K. XXXX dobrovoľne vzdal miesta G. G. S..D.. M..

Bol jediným poslancom, ktorý bol počas výkonu svojho mandátu fyzicky napadnutý. Polícia existujúce dôkazy odmietla zaistiť, páchatelov nikdy nezistila „

Prvostupňový súd dospel k záveru, že navrhovateľ prekročil rámec publikovaných informácií, ktoré nie všetky vecne súviseli s uverejnenými informáciami v dotknutom článku, preto navrhovateľovi nevzniklo právo na uverejnenie odpovede ním požadovanom rozsahu. Odpoveď, vydania ktorej sa navrhovateľ domáhal, musí obsahovo nadväzovať na informácie, ktoré boli v článku uverejnené a ak boli podľa tvrdenia navrhovateľa nepravdivé, bolo v záujme navrhovateľa predložiť k návrhu odpovede dôkazy o pravdivosti ním požadovanej odpovede, čo navrhovateľ neurobil. I samotné ust. § 30 ods.9 zák.č. 346/1990Zb. hovorí o nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich informáciách z čoho je logicky zrejmé, že politická strana a nezávislý kandidát sa budú domáhať odpovede len dotknutých nepravdivých

alebo pravdu skresľujúcich informácií a nemožno sa dotýkať takých informácií ktoré s uverejnenými informáciami nesúvisia alebo sú použité v širšom kontexte (čo je prípad navrhovateľa), čo podľa názoru súdu zvlášť v duchu zákona o voľbách nie je možné v tomto kontexte použiť. Zákon č. 346/1990 Zb. v znení noviel v ust. § 30 ods.9 upravuje, ako treba postupovať počas kampane pri uplatnení práva na odpoveď, čo síce navrhovateľ využil, avšak neprimerane, keď uplatnil právo na odpoveď počas kampane v širšom rozsahu a kontexte než boli informácie v dvojtyždenníku Bratislavské Noviny dňa 21.11.2002 na str. 15 v článku pod titulom O 80 poslaneckých kresiel má záujem až 481 kandidátov, uverejnené. Zákon č. 346/1990 Zb. v znení noviel v ust. § 30 ods.15 upravuje i porušenie pravidiel o vedení volebnej kampane podľa osobitných predpisov s odkazom na zák.č. 308/2000 Z.z., ktorý podľa názoru súdu pre daný prípad nie je možné aplikovať (upravuje postavenie a pôsobnosť Rady pre vysielanie a retransmisiiu a vzťahuje sa na vysielateľa ktorý má oprávnenie na vysielanie na základe zákona, na základe licencie a na prevádzkovateľa retransmisie).

Keďže sa jedná o uplatnenie práva u šéfredaktora prvostupňový súd mal zato, že pri porušení pravidiel treba aplikovať ustanovenia § 9 ods. 1,2,3, § 10 ods. 1,2,3 zák.č.81/1966Zb. znení noviel, z ktorých ustanovení vyplýva, že vydavateľ je povinný zabezpečiť, aby periodická tlač neobsahovala informácie, ktoré sú v rozpore s pravidlami volebnej kampane do Národnej rady Slovenskej republiky a orgánov územnej samosprávy, kampane pred voľbou prezidenta Slovenskej republiky, ako aj s pravidlami kampane pred referendum; v prípade porušenia zákonom uloženou povinnosťou, môže príslušný orgán uložiť vydavateľovi pokutu, pričom ide o konanie podľa správneho poriadku (zák.č. 71/1967 Zb.), čo ale nie je tento prípad. V ďalšom prvostupňový súd poukázal nato, že zákon dáva právo na odpoveď len počas volebnej kampane, nie je tu právny titul na uplatnenie nároku po volebnej kampani a to ani súdnou cestou (bez ohľadu na skutočnosť, že návrh bol podaný v čase volebnej kampane, nakoľko rozhodujúci je stav v čase vyhlásenia rozsudku § 154 O.s.p.) čo podporne potvrdzuje zákonná úprava § 9 ods.1, 2 zák.č.81/1966 Zb., podľa ktorej v prípade porušenia povinností vydavateľa, možno v správnom konaní uložiť vydavateľovi pokutu. Právo na odpoveď počas volebnej kampane upravuje špeciálny zákon č. 346/1990Zb. v spojení so zák.č. 81/1966Zb. v rámci ktorých navrhovateľ dôsledne nedodržal zákonný postup (požadoval právo na odpoveď aj vo veci informácií ktoré nesúviseli s uverejnenými informáciami a boli použité v širšom kontexte), keďže lex specialis má prednosť pred všeobecným predpisom, nie je možné Občiansky zákonník v časti ust. § 11 a nasl. aplikovať, aj z tohto dôvodu súd návrh zamietol. V časti petitu o uloženie povinnosti odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.000,-€ a uverejnenie ospravedlnenia s poukazom na vyššie uvedené a odôvodnené skutočnosti prvostupňový súd skonštatoval, že podľa lex specialis § 9 ods.1, 2 zák.č.81/1966 Zb. možno v prípade porušenia pravidiel o vedení volebnej kampane uložiť pokutu v rámci správneho konania. V konečnom dôsledku keďže súd návrh v časti petitu o uverejnenie odpovede zamietol, petit v ostatnej časti finančná náhrada a uverejnenie ospravedlnenia ako bezdôvodný, nemajúci oporu vo vykonanom dokazovaní, zamietol. Je dôležité konštatovať preukázanú skutočnosť, že odporca povinnosť uloženú v ust. § 30 ods. 9 vety tretej zák.č. 346/1990 Zb. splnil riadne a včas, keď zverejnil odpoveď dňa 03.12.2002, v čase volebnej kampane, v rozsahu obsahovo dotknutých informácií uverejneného článku namietaného navrhovateľom. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p. a zaviazal neúspešného navrhovateľa na náhradu trov konania odporcu, ktoré spočívajú v trovách právneho zastúpenia, ktoré boli priznané podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. §11 ods.1 písm. a), §14 ods. 1 písm. a), c) za tri úkony právnej služby, pričom sadzba jedného úkonu je 1/13 výpočtového základu pre rok 2014 a to prevzatie a príprava 15.05.2014, t.j. 61,87 € a režijný paušál 8,04 €; účasť na pojednávaní 24.06.2014 (1/4 základnej sadzby - §14 ods.5 písm. b) vyhl.), t.j. 15,47 € a režijný paušál 8,04 €; účasť na pojednávaní 09.10.2014, t.j. 61,87 € a režijný paušál 8,04 €; spolu 163,33€, keď táto odmena bola podľa § 18 ods.3 vyhlášky č.655/2004 Z.z. zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20% € t.j. o 32,66 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. V prípade potvrdenia rozsudku, žiadal aby odvolací súd v zmysle § 238 ods. 3 O.s.p. vyslovil, že dovolanie prípúšťa, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného právneho významu, vzhľadom na nejasnosť právnej úpravy práva na odpoveď počas volebnej kampane. K odôvodneniu prvostupňového súdu a k jeho záveru o včasnom zverejnení odpovede uviedol, že bez preukázania, že odporca v čase trvania volebnej kampane zabezpečil distribúciu dotknutého čísla dvojtyždenníka Bratislavské noviny a že toto číslo aj bolo reálne distribuované, nemá tvrdenie súdu prvého stupňa o tom, že odporca si jeho povinnosť splnil včas, oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôkazné bremeno preukázať splnenie si zákonom uloženou povinnosťou pritom zaťažuje odporcu, keď mal za to, že odporca toto bremeno neuniesol.

K riadnemu zverejneniu odpovede uviedol, že odporcom údajne zverejnená odpoveď nie je odpoveďou, o zverejnenie ktorej požiadal. Uverejnená „odpoveď“ nie je odpoveďou v zmysle chápania tlačového práva, naopak, je to len ďalší redakčný článok, v ktorom boli o ňom zverejnené nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie v čase volebnej kampane (podľa tvrdenia odporcu), ktorý mu zakladal ďalšie právo na uverejnenie odpovede počas volebnej kampane. Právna úvaha súdu prvého stupňa, na základe ktorej súd považuje zverejnený článok za riadnu realizáciu práva navrhovateľa na odpoveď, je v rozpore s potrebou ústavne konformného výkladu zákonov, zakotveného v čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Mal za to, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že odporcom dňa 3. 12. 2002 zverejnený článok je riadnou realizáciou jeho práva na odpoveď počas volebnej kampane, pričom k takémuto zisteniu súd prvého stupňa dospel na základe nesprávneho, ústavne nekonformného výkladu obsahu pojmu práva na odpoveď.

Čo sa týka primeraného rozsahu odpovede poukázal nato, že nesúhlasí so záverom súdu, že „navrhovateľ prekročil rámec publikovaných informácií v článku o informácie, ktoré vecne nesúviseli s informáciami v dotknutom článku“. Informácie, uverejnenie ktorých žiadal len vyvažovali jednostranný negatívny pohľad na činnosť navrhovateľa ako poslanca mestského zastupiteľstva, sprostredkovaný voličovi odporcom v citlivom čase volebnej kampane. Trval na tom, že odpoveď bola primeraná aj čo sa týka rozsahu, nakoľko sa domáhal zverejnenia len niektorých z jeho pozitív, pričom v článku boli zverejnené autorovi všetky známe negatíva. Navrhovateľ sa domnieva, že len v kontexte porovnania jeho negatív a pozitív si mohol čitateľ ako potenciálny volič urobiť záver, či robil alebo nerobil hanbu mestskému zastupiteľstvu a či chce takéhoto poslanca opätovne zvoliť. Na základe uvedeného má navrhovateľ za to, že rozsah odpovede je primeraný jeho aktivitám, ktoré boli odporcom v dotknutom článku pravdu skresľujúco zúžené len na negatíva navrhovateľa.

K dôkaznému bremenu uviedol, že na rozdiel od konajúceho súdu mu nie je známe žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by mu ukladalo, aby „predložil dôkaz pravdivosti informácií, ktorých zverejnenia sa v odpovedi domáhal“. Pravdivosť týchto informácií potvrdil sám život: tzv. budova KDH na Žabotovej ul. je dnes hotelom, a teda neslúži účelu, na ktorý bola mestom predaná výrazne pod cenu obvyklú na trhu práce z dôvodu, že bude slúžiť na účel sídla politickej strany a nie na komerčné účely.

Navrhovateľ ďalej namietal neprávne právne posúdenie veci, ak jeho právny záver o nemožnosti domáhať sa práva na odpoveď počas volebnej kampane súdnym rozhodnutím v konaní prebiehajúcim aj po uplynutí dotknutej volebnej kampane podperne odvodzuje od zákonnej úpravy ust. § 9 ods. 1, ods. 2 zák. č. 81/1966 Zb. Právny nárok na uverejnenie odpovede a právny nárok na uloženie pokuty sú dva rozdielne právne nástroje na realizáciu základného práva byť volený. Možnosť uložiť pokutu za porušenie povinnosti pravdivo informovať existuje paralelne popri možnosti požiadať o realizáciu práva na odpoveď, a je výlučne vecou dotknutého účastníka politickej súťaže, ktorú z uvedených možností použije na ochranu jeho práv a právnom chráneného záujmu. Navrhovateľ mal za to, že či svoj návrh uplatnil dňa 3. 12. 2002 na súde riadne a včas, proti pasívne vecne legitimovanému odporcovi, pričom sa domáhal, aby bola odporcovi uložená povinnosť, ktorú si mal sám, z vlastnej vôle a včas splniť v súlade s ust. § 30 ods. 9 zák. č. 346/1990 Zb. Vzhľadom na to, že odporca si jeho zákonnú povinnosť náležitým spôsobom, nesplnil repliky autora na ktoromkoľvek miesta daného vydania, pričom zostáva nepreukázanou aj skutočnosť, že vydanie s odpoveďou bolo riadne a včas vydané a distribuované), navrhovateľ sa domáhal uloženia povinnosti splniť si zákonnú povinnosť podaním predmetného návrhu na súd. Súd prvého stupňa však nerozhodol o predmetnom návrhu dostatočne včas na to, aby mohol byť naplnený zmysel zákonnej úpravy, spočívajúci v poskytnutí priestoru ešte počas volebnej kampane kandidátovi, ktorý bol zverejnením nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií znevýhodnený oproti ostatným kandidátom, a to napriek tomu, že na časovú tieseň navrhovateľ súbežne listom zo dňa 3. 12. 2002 upozornil aj vtedajšieho predsedu Okresného súdu Bratislava 1 JUDr. Lehoczského.

Záverom vo svojom odvolaní namietal, že súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania bez toho, aby mal riadne preukázané, že odporcovi nám uplatneného trovy konania skutočne vznikli. Nespochybnuje, že odporca má v prípade úspechu v spore nárok na náhradu trov konania. Odporca však žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu ním uplatnené trovy v konaní aj skutočne vznikli, t. j. že na dosiahnutie úspechu v konaní spotreboval, strovil ním uplatnenú peňažnú čiastku.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca, ktorý žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania. S poukazom na znenie zákonného ustanovenia, mal za to, že navrhovateľovi nikdy nevzniklo ním formulované právo na odpoveď počas kampane na základe § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 o voľbách do orgánov samosprávy obcí. Navrhovateľ nebol predmetom nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich informácií. V dvojtyždenníku J. L. boli vo vzťahu k navrhovateľovi uverejnené celkovo tri vety. Sám navrhovateľ nikdy nepopieral pravdivosť týchto uverejnených informácií obsiahnutých v predmetných troch vetách, čo je zrejmé z jeho písomných

podaní ako aj zápisníc z pojednávanií. Navrhovateľ vždy namietal len to, že v zverejnenom článku boli uverejnené len jeho negatíva, pričom práve táto skutočnosť napĺňa definíciu pravdu skresľujúcej informácie, s čím sa odporca nestotožňuje. Odporca trval na tom, že v uvedenom prípade nikdy neboli uverejnené žiadne nepravdivé ani pravdu skresľujúca informácie. Zákonná ochrana podľa § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Z. z. je daná len vtedy, ak vytykané uverejnené informácie sú zásadne nepravdivé alebo pravdu skresľujúce. V predmetnom článku však uverejnené tri vety boli primerané obsahom aj formou, ba dokonca neboli ani prekročené medze vecnej kritiky, nakoľko tieto sa opierali o pravdivé skutočnosti a z nich vyplývajúce závery, ktoré tieto skutočnosti odôvodňovali a tieto neboli spôsobilé vzhľadom na ich pravdivosť a podaný spôsob privodiť neželaný dôsledok na ujmu navrhovateľa počas volieb a preukázateľne privodiť negatívny dopad na výsledok volieb vo vzťahu k prípadnému hlasovaniu v prospech navrhovateľa voličmi. V neposlednom rade mal odporca za to, že uvedenými informáciami nemohlo dôjsť k narušeniu politickej súťaže, resp. k jej deformácii. Nemožno opomenúť, že vo vzťahu k ochrane slobodnej súťaže politických síl vo voľbách, v snahe o jej absolútne zachovanie by bolo negované základné právo občanov na informácie. Napriek tomu boli čitatelia a verejnosť preukázateľne v čase volebnej kampane informovaní o žiadosti navrhovateľa, ktorou si uplatnil svoje právo podľa § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Z. z. a odpoveď bola uverejnená v časti, ktorá sa reálne dotýkala v novinách uverejnených informácií pozostávajúcich z troch vyššie uvedených viet. Táto odpoveď bola uverejnená v rozsahu uvedeného článku. Odpoveď bola uverejnená dňa 03.12.2002, teda v čase volebnej kampane, ktorá sa skončila dňa 04.12.2002. Okrem toho si dovoľujeme uviesť, že odporca vynaložil úsilie a navrhovateľovi poskytol taký priestor v hromadnom informačnom prostredí, v akom boli publikované predmetné informácie s poukazom na skutočnosť, že noviny s uverejnenou odpoveďou vyšli v čase, keď oficiálne podľa harmonogramu vydávania nemali vyjsť, nakoľko uvedené noviny boli dvojtýždenníkom a ďalšie číslo novín by reálne podľa pravidelného harmonogramu malo vyjsť až v čase mimo volebnej kampane.

V priebehu odvolacieho konania došlo k zmene v osobe šéfredaktora dvojtýždenníka Bratislavské Noviny, keď novým šéfredaktorom sa po O. Š. stal K. J.. Odvolací súd pokračoval v konaní s novým šéfredaktorom vychádzajúc z toho, že šéfredaktor je žalovaný ako určený činiteľ informačného prostredia a nie ako občan a preto je zmena v osobe Š. z hľadiska pasívnej legitímácie bez významu / pozri Zborník III, strana 219/

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal a prejednal vec v napadnutom rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ v zmysle § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí domáhal vydania rozhodnutia a to tak, že :

I. Odporca, ktorý vykonával funkciu Š. dvojtýždenníka J. L. v roku 2002, je povinný poskytnúť navrhovateľovi počas trvania kampane k voľbám do samosprávnych orgánov obcí v roku 2002 v dvojtýždenníku J. L. priestor na uverejnenie nasledovnej odpovede:

„Robil G. Ď. hanbu mestskému zastupiteľstvu ?

V súdnom konaní, v ktorom bol G. Ď.A. obvinený z útoku na verejného činiteľa, traja svedkovia, z toho dvaja taxikári a dokonca jeden z policajtov, potvrdili, že nepočuli z úst pána Ď. žiadne vulgárne slová. Policajt, ktorý vyšetroval dopravnú nehodu dokonca pred súdom potvrdil, že sa k nemu pán Ď. po celý čas správal slušne.

Súd oslobodil G. Ď. spod obvinenia z výtržníctva, nakoľko uznal, že taxikára napadol len preto, aby mu zabránil v pokračovaní poškodzovania jeho auta.

Otvorením kauzy budovy KDH dosiahol, že a.s. Maana urýchlene doplatila do mestského rozpočtu viac ako 7 mil. Sk.

Poukázaním na nedostatky pri uzatváraní nájomných zmlúv na Starú tržnicu a palác Motešických ako aj odvážnym odhaľovaním pozadia úlohy mestských prostriedkov do skrachovanej SKB dosiahol, že primátor pri predkladaní materiálov do mestského zastupiteľstva musel vždy počítať s Ď. vecnou oponentúrou.

E. O. XXXX M. G. M. L. Y. X. na E. C., T. L. S. L. E. C. S. S. D. C. J. G. S. za X. E. S. XX C. Sk D. S. Ď. L. E. O. XXXX M. D. G. G. L. X. na O. D., E. K. T. G. C. za M. M. K. E. S. J. D. C. Po M. L. I. Č. na G. ". G. pre D. ", T.R. Ď. L. D. M., D. Ď. E. K. XXXX K.L. E. C. G. G. S. D. M..

Bol jediným poslancom, ktorý bol počas výkonu svojho mandátu fyzicky napadnutý. Polícia existujúce dôkazy odmietla zaistiť, páchatelov nikdy nezistila „

II. V prípade, že odporca si nesplní voči navrhovateľovi povinnosť uloženú mu v časti I. tohto rozsudku do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi čiastku

2.000,- € do 3 dní po márnom uplynutí 15-dňovej lehoty na splnenie si povinnosti uloženej mu v časti I. tohto rozsudku.

Podľa § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí kandidujúca politická strana a nezávislý kandidát, ktorí sú počas kampane predmetom nepravdivých alebo pravdu skresľujúcich informácií a vyjadrení v rozhlasovom alebo televíznom vysielaní alebo v hromadných informačných prostriedkoch, majú právo na odpoveď počas kampane. Toto právo uplatnia u vysielateľa (5be) alebo u šéfredaktora hromadného informačného prostriedku, ktorý odvysielal alebo uverejnil takúto informáciu alebo vyjadrenie. Vysielateľ alebo šéfredaktor hromadného informačného prostriedku je povinný počas trvania kampane poskytnúť politickej strane alebo nezávislému kandidátovi rovnako hodnotný vysielací čas alebo rovnaký priestor v hromadnom informačnom prostriedku, v akom bola odvysielaná alebo publikovaná predmetná informácia alebo vyjadrenie.

Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a o ostatných hromadných informačných prostriedkoch platného a účinného do 31.12.2003 / ďalej len „zákon č. 81/1966 Zb. / vydavateľ periodickej tlače je povinný zabezpečiť, aby periodická tlač neobsahovala informácie, ktoré sú v rozpore s pravidlami volebnej kampane do Národnej rady Slovenskej republiky a orgánov územnej samosprávy, kampane pred voľbou prezidenta Slovenskej republiky, ako aj s pravidlami kampane pred referendum. Podľa § 9a ods. 2 zákona č. 81/1966 Zb. ak dôjde k porušeniu povinnosti podľa odseku 1, môže orgán uvedený v § 5 ods. 3 a 5 uložiť vydavateľovi pokutu od 5000 Sk do 1 000 000 Sk. Konanie o uložení pokuty sa riadi všeobecnými predpismi o správnom konaní.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa na zverejnenie odpovede počas prebiehajúcej volebnej kampane resp. zaplata sumy 2.000,-€, ako aj na opodstatnenosť tvrdení odporcu z hľadiska skutočností, ktoré uvádzal na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.). Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o nedôvodnosti navrhovateľom uplatňovaného nároku. Na vec aplikoval i zodpovedajúce ustanovenia § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí, ustanovenia § 9a ods. 1,2,3 zákona č. 81/1966 Zb., ktoré správne vyložil a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľa aj riadne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa dôsledne vypořiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi a dôkaznými návrhmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania. Z odôvodnenia jeho rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia prvostupňového súdu (napr. I. ÚS 188/06).

Odporca v podstatnej časti svojho odvolania už len zrekapituloval svoje námietky a argumenty prednesené pred súdom prvého stupňa, ktorými sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dôsledne vysporiadal s tým, prečo na ne neprihliadol, a v dostatočne primeranom rozsahu poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia. So zreteľom na uvedené považuje odvolací súd skutkové a právne závery súdu prvého stupňa za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, ktoré viedli súd prvého stupňa k týmto záverom, tieto si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Odpoveď navrhovateľa odporca uverejnil ešte počas trvajúcej volebnej kampane v mimoriadnom vydaní Bratislavských novín dňa 03.12.2002 v rozsahu týkajúceho sa uverejneného článku. K námietke navrhovateľa, že odporca nepreukázal, že v čase trvania volebnej kampane zabezpečil distribúciu dotknutého čísla dvojtýždenníka Bratislavské noviny a že toto číslo aj bolo reálne distribuované odvolací súd dodáva, že navrhovateľ skutočnosť spočívajúcu v nie riadnom distribuovaní novín počas konania na súde prvého stupňa nikdy netvrdil, túto skutočnosť nenamietal a preto táto skutočnosť, namietaná až v odvolacom konaní nie je skutočnosťou, ktorá môže byť odvolacím dôvodom v zmysle § 205a ods. 1 O.s.p. a preto na ňu odvolací súd neprihliadol.

K uverejnenej odpovedi odvolací súd poukazuje nato, že nemožno opomenúť, že z obsahu formulovanej odpovede, ktorej vydania sa navrhovateľ domáhal, vyplýva, že navrhovateľ prekročil rámec publikovaných informácií v článku o informácie, ktoré vecne nesúviseli s informáciami v dotknutom článku publikovanými, a teda navrhovateľovi nevznikol nárok na publikovanie odpovede. Odpoveď, vydania ktorej sa navrhovateľ domáhal má obsahovo nadväzovať na informácie, ktoré

podľa tvrdení navrhovateľa boli nepravdivé alebo pravdu skresľujúce. Z obsahu odpovede, ktorej sa navrhovateľ domáhal a ktorá tvorí obsahovo jeden celok, vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal zároveň aj zverejnenia ďalších informácií o jeho osobe a činnosti, napriek tomu, že informácie v dotknutom článku sa nevzťahovali k skutočnostiam, ktoré navrhovateľ požadoval uverejniť s poukazom na zákonné ustanovenie § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí.

Odvolačný súd sa rovnako stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého sa musí odpoveď obmedziť na skutkové tvrdenie, ktorým sa napadnuté tvrdenie uvádza na pravú mieru alebo neúplné či inak skresľujúce tvrdenie sa dopĺňa alebo spresňuje a táto odpoveď musí byť primeraná rozsahu napadnutého tvrdenia. Odpoveď zverejnená odporcom bola aj podľa názoru odvolacieho súdu primeraná rozsahu napadnutého tvrdenia a odporca postupoval v súlade s ustanovením § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí.

Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd správne zamietol návrh v časti petitu o uverejnenie odpovede a následne správne ako bezdôvodný a bezzákladový aj petít v ostatnej časti týkajúcej sa finančnej náhrady a uverejnenie ospravedlnenia. V zmysle § 9a ods. 1, 2 zákona č. 81/1966 Zb. možno v prípade porušenia pravidiel o vedení volebnej kampane uložiť pokutu v rámci správneho konania len vydavateľovi periodickej tlače. Neobstojí preto názor navrhovateľa, že možnosť uložiť pokutu za porušenie povinnosti pravdivo informovať existuje paralelne popri možnosti požiadať o realizáciu práva na odpoveď a je výlučne vecou dotknutého účastníka politickej súťaže, ktorú z uvedených možností použije na ochranu jeho práv a právnom chráneného záujmu, keď odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že odporca postupoval v súlade s ustanovením § 30 ods. 9 zákona č. 346/1990 Zb.

Odvolačný súd z vyššie uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania o ktorých prvostupňový súd správne rozhodol s odkazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na úspech odporcu v konaní a priznal mu náhradu trov konania a to trov právneho zastúpenia v sume 195,99 €.

Náhrada trov konania spočívajúca v trovách právneho zastúpenia patrí účastníkovi za právne zastúpenie jeho zástupcom, pričom odmena za priznáva za jednotlivé úkony právnej služby, ktoré boli riadne preukázané a ktorých výška bola správne vyčíslená v zmysle § 11 ods. 1 písm. a), § 14 ods. 1 písm. a), c) vyhlášky MS SR č. 655/2007 Z. z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb platnej a účinnej v čase vykonania jednotlivých úkonov. Splatnosť náhrady trov konania nastáva po márnom uplynutí lehoty na plnenie po právoplatnosti rozsudku a preto je právne irelevantná námietka navrhovateľa uvedená v odvolaní týkajúca sa náhrady trov konania a spočívajúca v tom, že súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania bez toho, aby mal riadne preukázané, že odporcovi nám uplatneného trovy konania skutočne vznikli, t. j. že na dosiahnutie úspechu v konaní spotreboval, strovil ním uplatnenú peňažnú čiastku.

Navrhovateľ v odvolaní žiadal pripustiť dovolanie, pretože podľa jeho názoru ide o rozhodnutie odvolacieho súdu po právnej stránke zásadného významu, vzhľadom na nejasnosť právnej úpravy práva na odpoveď počas volebnej kampane, návrhu ktorému odvolací súd nevyhovel.

Rozhodnutie odvolacieho súdu po právnej stránke zásadného významu je také rozhodnutie, ktoré rieši doposiaľ nenastolenú, alebo v iných súvislostiach prezentovanú a právne riešenú otázku takým spôsobom, ktoré je významné z hľadiska rozhodovacej činnosti súdov vôbec, t. j. má všeobecný dopad na prípady podobnej povahy. Z tohto hľadiska má rozhodnutie odvolacieho súdu zásadný význam spravidla vtedy, ak rieši takú právnu otázku, ktorá judikatúrou vyšších súdov nebola riešená alebo výklad ktorej v judikatúre týchto súdov nie je ustálený, alebo ak odvolací súd posúdil určitú právnu otázku inak, než je riešená v konštantnej judikatúre vyšších súdov a rozhodnutie odvolacieho súdu predstavuje v tomto smere odlišné riešenie tejto právnej otázky. Vychádzajúc z takto vymedzenej povahy rozhodnutia po právnej stránke zásadného významu má odvolací súd za to, že v danej právnej veci nie sú splnené podmienky na pripustenie dovolania v zmysle ust. § 238 ods. 3 O.s.p., pretože navrhovateľ nenaformuloval otázku, ktorá by mala byť dovolacím súdom zodpovedaná.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1, 2 O.s.p. podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcu zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bol v odvolacom konaní úspešný odporca, ktorý v písomnom podaní - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 15.12.2014 podal návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania, ktoré mali spočívať v trovách právneho zastúpenie. Tieto ale vo vyššie uvedenej lehote od vyhlásenie rozsudku nevyčíslil a preto odvolací súd rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.